

KONFERENCJA SCALANIA

TEMAT OGÓLNY:
ŚWIADECTWO JEZUSA

WARSZAWA
1-3 MAJA 2009 R.

Poselstwo pierwsze

Objawiony Chrystus i składający świadectwo kościoł

Wersety biblijne: Obj 1,1-2.9.11.13-16; 5,5-6; 19,10; 22,16a.

- I. Cała Księga Objawienia przedstawia objawionego Chrystusa i składający świadectwo kościoł – 1,1-2; 22,16a.**
- II. Cała Biblia objawia Chrystusa; Księga Objawienia, zakończenie, dopełnienie i zwieńczenie Biblii, jest „objawieniem Jezusa Chrystusa” – 1,1:**
 - A. Określenie „objawienie Jezusa Chrystusa” oznacza, że Księga Objawienia odsłania samego Chrystusa; księga ta to obraz, przedstawienie, Chrystusa – objawienie, które odsłania przed nami Chrystusa – w. 13-16; 5,5-6.
 - B. Księga Objawienia w wyjątkowy sposób odsłania pewne aspekty Chrystusa:
 1. Widzimy wizję Chrystusa, który jest Arcykapłanem wśród kościołów, troszczy się o nie w miłości, ale też obiera postawę sędziego – 1,13-16.
 2. Widzimy wizję Chrystusa, który jest Lwem-Barankiem stojącym pomiędzy Bożym tronem, czterema żywymi stworzeniami i dwudziestoma czterema starcami wszechświata, i który otwiera siedem pieczęci Bożych rządów nad wszechświatem – 5,1–6,1.
 3. Widzimy wizję Chrystusa, który jest „innym Aniołem”, wyjątkowym Aniołem posłanym przez Boga, który składa w ofierze kadzidło wraz z modlitwami świętych i zstępuje z niebios na ziemię, by wziąć ją w posiadanie – 8,3-5; 10,1-8; 18,1.
 - C. Księga Objawienia ukazuje wyjątkowe i najwyższe objawienie Jezusa Chrystusa:
 1. Chrystus objawiony jest w swoim wniebowstąpieniu w postaci Lwa-Baranka, Tego, który jest godny, któremu oddają cześć wszyscy aniołowie i wszelkie inne stworzenia – 5,3-6.8-14.

2. Chrystus objawiony jest w swoim zarządzaniu pomiędzy kościołami i w niebiosach; jako Zarządca w niebiosach Chrystus zarządza wszystkim, żeby wypełnić Bożą ekonomię – w. 7.
 3. Chrystus objawiony jest w swoim powtórny przyjsciu w jego dwóch aspektach – aspekcie ukrytym i aspekcie otwartym – 1,7; 3,3b; 14,14; 16,15.
 4. Chrystus objawiony jest w swoim sądzie nad kościołem, całym światem, wielkim Babilonem, Antychrystem, fałszywym prorokiem, Szatanem i ich zwolennikami oraz nad umarłymi – 6,12-17; 8,1-2.12; 11,14-15; 15,1.7-8; 16-18; 19,11-20,3.7-15.
 5. Chrystus objawiony jest w swoim panowaniu nad ziemią – 10,1-7; 18,1.
 6. Chrystus objawiony jest w swoim panowaniu w królestwie – 2,26-27; 20,4.
 7. Chrystus objawiony jest w tym, że w wieczności będzie centrum i wszystkim – 21,9-10.23; 22,1-2.
- D. Księga Objawienia objawia Chrystusa Syna jako Tego, który jest wszechzawierający – doskonały, cudowny, tajemniczy i wspaniały, na którym skupia się Boża nowotestamentowa ekonomia – 5,5-6:
1. Syn to Jezus Chrystus, wierny Świadek, Pierworodny z umarłych i Władca królów ziemi – 1,5; 3,14.
 2. Syn to Syn Boży oraz Syn Człowieczy – 2,18; 1,13.
 3. Syn to Pierwszy i Ostatni, Początek i Koniec, Alfa i Omega – w. 17; 2,8; 22,13.
 4. Syn to Żyjący, Święty, Prawdziwy, Wierny, Amen i początek Bożego stworzenia – 1,18; 3,7.14; 19,11.
 5. Syn to Korzeń i Odrośl Dawida, Lew z plemienia Judy i Baranek – 5,5-6; 22,16.
 6. Syn to Król królów i Pan panów, Słowo Boże, gwiazda poranna, lampa, Mąż i inny Anioł – 18,1; 19,13.16; 21,2.23; 22,16.

III. Księga Objawienia odsłania świadectwo Jezusa – 1,2.9; 12,17:

- A. Objawienie Jezusa Chrystusa to sam Chrystus; świadectwo Jezusa Chrystusa odnosi się do kościoła – 1,1-2.9; 12,17; 20,4.
- B. Chrystus jest Bożym Świadkiem, świadectwem i wyrazem Boga, a kościół jest świadectwem i wyrazem Chrystusa; taki kościół jest powieleniem świadectwa i wyrazu Boga w Chrystusie – 1,5.9:
1. Słowo „Świadek” odnosi się do osoby; słowo „świadectwo” odnosi się do tego, co ta osoba niesie, do jej dzieła i czynów – Dz 1,8; 4,33.
 2. „Świadek” to sam Chrystus, a „świadectwo” to kościół – Obj 1,5.9:
 - a. Pan Jezus był wiernym Bożym Świadkiem, który składał świadectwo o Bogu i zrodził kościół – swoje świadectwo – w. 2.
 - b. Jezus był Świadkiem; z Niego wyszedł kościół – Jego świadectwo – w. 4-5, 11.
- C. Świadectwo Jezusa to powiększony Chrystus – w. 2, 9; 1 Kor 12,12:
1. Żywa osoba Jezusa jest wyrazem i świadectwem Boga; kościół jest świadectwem Jezusa, zbiorowym wyrazem Chrystusa – w. 12.
 2. Naszym przeznaczeniem jako wierzących jest wyrażanie Trójjedynego Boga w sposób zbiorowy, jako świadectwo Jezusa – Obj 21,2.9-11.
- D. „Świadectwem Jezusa jest duch proroctwa” – 19,10:
1. Duch proroctwa jest rzeczywistością, substancją, dominującą tendencją i cechą charakterystyczną proroctwa Księgi Objawienia – 1,3.
 2. Skoro świadectwem Jezusa jest duch proroctwa, świadectwo Jezusa jest rzeczywistością, substancją, dominującą tendencją i cechą charakterystyczną proroctwa tej księgi – 19,10.
- E. Świadectwo Jezusa to obecne objawienie Jezusa Chrystusa – 1,2.9; 12,17:
1. W Księdze Objawienia Chrystus objawia siebie, a kościół składa świadectwo o objawionym Chrystusie; Chrystus, o którym składa się świadectwo, to w istocie Chrystus objawiony – 1,1; 22,16a.

2. Doświadczanie przez nas Chrystusa i radowanie się Nim staje się Jego żywym świadectwem, które z kolei jest obecnym objawieniem Jezusa Chrystusa – Ef 3,3-6.8-9.
3. Chrystus objawia siebie, my doświadczamy Go i radujemy się Nim oraz stajemy się Jego świadectwem, a nasze świadectwo staje się Jego obecnym objawieniem – Obj 1,1-2:
 - a. Gdy doświadczamy Chrystusa będąc Jego świadectwem, Chrystus objawia siebie jako wszechzawierająca, doskonała, cudowna, tajemnicza i wspaniała Osoba.
 - b. Dogłębnie doświadczajmy wszechzawierającego Chrystusa, aby doświadczanie Go przez nas stało się nie tylko Jego świadectwem, lecz także Jego obecnym objawieniem – Ef 3,16-17a.19b.21; Obj 1,9.11; 22,16a.

© 2008 *Living Stream Ministry*

Poselstwo drugie

Kościoły miejscowe – świadectwo Jezusa

Wersety biblijne: Obj 1,1-2.9.11-13.20; 22,16a.

I. Księga Objawienia jest nie tylko objawieniem samego Chrystusa, lecz także objawieniem o Chrystusie, który jest w kościele i który jest jedno z kościołem – 1,1-2.11; 22,16a; Ef 5,25.32:

A. W Księdze Objawienia widzimy Chrystusa wraz ze swoim kościołem i w kościele – 1,11-13.

B. Księga Objawienia stanowi objawienie na temat Chrystusa i dlatego przedstawia świadectwo Jezusa, którym jest kościół – w. 1, 9, 11; 22,16a:

1. Jezus jest świadectwem Boga i wyraża Boga; Bóg chce uzyskać powiększenie swojego świadectwa, czyli kościół – 1 Kor 12,12:

a. Apostoł Jan ujrzał Jezusa wśród kościołów – Obj 1,11-13.

b. Chrystus jest świadectwem Boga, a kościół – świadectwem Jezusa – J 1,18; 5,31-37; 8,14; Obj 1,2.5.9.

c. W Jezusie w pełni wyraża się to, jaki jest Bóg, a w kościele musi w pełni wyrazić się to, jaki jest Chrystus – Ef 3,21.

2. Bóg posiada dziś zbiorowy wyraz – kościół, świadectwo Jezusa, który jest wyrazem Boga – Kol 1,15.18; 2,2; Ef 3,4.6:

a. Nie da się podzielić Bożego wyrazu; Bóg jest tylko jeden, dlatego Jego wyraz musi także być wyłącznie jeden – J 17,22; Ef 4,3-6.

b. Wszędzie tam, gdzie Bóg się wyraża – w każdej miejscowości – Boży wyraz może być tylko jeden – 1 Kor 1,2; 12,27; Obj 1,11.

II. Księga Objawienia traktuje o kościołach, które stanowią świadectwo Jezusa – w. 1-2, 9, 11; 22,16a:

A. Świadectwem Jezusa nie są pojedynczy chrześcijanie; świadectwo Jezusa to kościoły miejscowe, kościół w praktyce – 1,2.9.11:

1. Ludzie w naszej miejscowości zobaczą Jezusa dopiero wtedy, gdy będzie w niej kościół świadczący o tym, kim jest Jezus; kościół w naszej miejscowości musi zatem nosić obraz, wyraz, wygląd i cnoty Chrystusa – Kol 1,15; 3,10.
 2. Kościoły miejscowe to wyraz wszechzawierającego Chrystusa; dlatego stanowią one świadectwo Jezusa – w. 11; Obj 1,2.9.11.
 3. Kościół, świadectwo Jezusa, świadczy o tym, że Pan Jezus żył jako człowiek nie przez siebie, lecz przez swojego Ojca i że Szatan nic w Nim nie miał – J 5,17.19.30; 6,57a; 14,30.
- B. Syn zostaje otoczony chwałą w prawidłowym życiu kościoła, dzięki czemu otoczony nią może być i Ojciec – Ef 3,21; J12,23; 13,31-32; 17,1.22:
1. Życie kościoła to otaczanie chwałą Syna; do otoczenia chwałą Syna potrzebne jest praktyczne życie kościoła – Ef 3,21; 1 Tm 3,15-16.
 2. Jeśli praktykujemy prawdziwą jedność, Syn zostaje otoczony chwałą, dzięki czemu Ojciec też może zostać otoczony chwałą w Synu – J 17,1.5.22.
 3. Trzeba, byśmy wszyscy zobaczyli, że modlitwa Pańska w Ewangelii Jana 17 jest w istocie modlitwą o życie kościoła.
 4. Do tego, by Syn został otoczony chwałą w życiu kościoła, potrzebna jest prawdziwa jedność wszystkich, którzy wierzą w Syna; jeśli wśród wierzących nie ma jedności, nie ma też życia kościoła, a jeśli nie ma życia kościoła, Syn nie może w istocie zostać otoczony chwałą – w. 1, 21-23; Rz 15,5-6; 1 Kor 1,2.10.

III. Przez pierwsze trzy rozdziały Księgi Objawienia prze-wija się centralna myśl – siedem świeczników, które są siedmioma kościołami miejscowymi i stają się Bożym wyrazem – 1,11.20:

- A. Kościoły – siedem złotych świeczników – niosą świadectwo o Jezusie – w. 2, 9; 20,4:

1. Świadełstwo o Jezusie to świadełstwo o Synu, który przychodzi z Ojcem poprzez Ducha, aby żyć na ziemi, umrzeć na krzyżu i w ten sposób zaprowadzić porządek we wszechświecie oraz uwolnić boskie życie, a także zmartwychwstać i stać się życiodajnym Duchem, który następnie przychodzi jako Syn wraz z Ojcem; ten Duch jest Duchem połączonym, „złożonym”, i obejmuje boskość, człowieczeństwo, ludzkie życie, ukrzyżowanie i zmartwychwstanie, wszystkie boskie przymioty i ludzkie cnoty – J 10,38; 1 Kor 15,45.
 2. Takie „złożone” świadełstwo to świadełstwo Jezusa, którego symbolem jest złoty świecznik – Obj 1,12.20.
- B. Kościoły – złote świeczniki – są powieleniem Chrystusa, jedyne go w swoim rodzaju świecznika – w. 11-12, 20:
1. W 25 rozdziale Księgi Wyjścia typem Chrystusa – ucieleśnienia i wyrazu Boga – jest jedyne go w swoim rodzaju świecznik, lecz w Księdze Objawienia świecznik ten się powielił; każdy świecznik jest powieleniem świecznika objawionego w Księdze Wyjścia 25.
 2. Wszystkie świeczniki, kościoły miejscowe połączone razem, są pomnożeniem Chrystusa, pomnożonym ucieleśnieniem i wyrazem Trójjedynego Boga, dzięki czemu stanowią świadełstwo Jezusa – Obj 1,2.9.11-12.20.
- C. Złote świeczniki symbolizują kościoły – ucieleśnienie i wyraz świecącego Trójjedynego Boga, a lampami w nich jest siedmiokrotnie wzmożony Duch Boży, dzięki czemu są świadełstwem Jezusa – w. 20; 4,5:
1. Kościoły miejscowe – świeczniki – niosą świadełstwo Jezusa Chrystusa w różnych miastach; świecą tam, gdzie są, lecz robią to zbiorowo – 1,2.9.20; 20,4.
 2. Każdy kościół miejscowy jest złotym świecznikiem, w którym lampami jest siedmiokrotnie wzmożony Duch Boży; każdy kościół świeci z miejscowości, w której się znajduje, i w ten sposób składa świadełstwo o Jezusie w tym mrocznym wieku – 2,1.5.
- D. Znak świecznika, który znajdujemy w pierwszym rozdziale Księgi Objawienia, wskazuje, że kościoły nie powinny

różnić się między sobą pod względem istoty, wyglądu ani wyrazu – 1,20:

1. Substancją każdego kościoła miejscowego winien być Bóg Ojciec, a kształtem, wyglądem – Chrystus, ucieleśnienie i wyraz Trójjedynego Boga – 2 P 1,4; J 1,1.14; Kol 2,9.
2. Kościoły nie powinny wyglądać inaczej niż wszechzawierający Chrystus; jeżeli coś sprawia, że nasz kościół odróżnia się od innych kościołów, błędzimy – 3,10-11.
3. Wszystkie kościoły miejscowe winny być takie same i nieść to samo świadectwo, czyli świadectwo Syna, który czyni wszystko wraz z Ojcem poprzez Ducha – J 14,10-11.17.
4. „Naprawdę spodziewam się tego, że nadejdzie dzień, kiedy wszystkie kościoły miejscowe będą do siebie podobne, i sądzę, że gdy dzień ten nadejdzie, Pan powróci” – *The Church—the Reprint of the Spirit*, s. 30.

© 2008 *Living Stream Ministry*

**Wyratowani z obecnego złego wieku
i zbawieni od przewrotnego i perfidnego pokolenia,
by być świadectwem Jezusa –
zbiorowym Chrystusem, dzisiaj arką**

Wersety biblijne: Obj 1,1-2.9.11-13.20; 2,9.13.15.20; 3,1-2.20; Ga 1,4;
Dz 2,40; 1 Kor 12,12; Flp 2,12-13.15-16; Hbr 11,7; 1 P 3,20-21.

**I. Księga Objawienia przedstawia świadectwo Jezusa,
którym jest kościół – zbiorowy wyraz Chrystusa –
1,2.9.11-13.20:**

- A. Księga Objawienia odsłania Chrystusa, który wyraża się za pośrednictwem kościoła; kościół jest świadectwem Jezusa ukazanego w tej księdze – w. 1, 13, 20; 19,10b:
1. Świadectwo Jezusa to kościół, zbiorowy wyraz, świadectwo i objawienie Jezusa – 22,16.
 2. Świadectwo Jezusa to wyraz Jezusa, który wyraża się dziś w kościołach miejscowych, a na koniec w Nowej Jerozalem w tysiącletnim królestwie i w wieczności – 21,2.10-11.
- B. Gdy Bóg stwarzał człowieka, przyświecał Mu następujący cel: uzyskanie swego zbiorowego wyrazu, świadectwa; zgodnie z tym celem uczynił człowieka na swój obraz, żeby był Jego świadectwem – Rdz 1,26:
1. Żywa osoba Jezusa jest obrazem, wyrazem i świadectwem Boga, zaś kościół jest w obecnej dobie świadectwem Jezusa, Jego zbiorowym wyrazem – 2 Kor 4,4; Kol 1,15.18; 3,10-11.15.
 2. My, wierzący w Chrystusa, jesteśmy powieleniem, „fotografiami” Jezusa; Bóg ma więc zbiorowy wyraz, kościół – świadectwo Jezusa – który jest wyrazem Boga – J 1,14.18; 12,24; 2 Kor 3,18; Ef 1,22-23; 4,16.
 3. Pierwszy Bóg-człowiek, wspaniały, wszechzawierający Chrystus, żyje teraz w nas jako życiodajny Duch; jest naszym życiem, doświadczamy Go i radujemy się Nim, konstituujemy się Nim i żyjemy Nim, żeby Go wyrazić – 1 Kor 15,45b; 6,17; Ga 2,20; Kol 3,4.10-11; Flp 1,20-21a.

4. Zbiorowe życie codzienne Boga człowieka, życie, jakie prowadzi wielu Bóg-ludzi, którzy są powieleniem pierwszego Boga-człowieka, to prawdziwe życie kościoła – świadectwo Jezusa – 1 Kor 1,2; 12,27; Obj 1,2.11.20.

II. Żeby być świadectwem Jezusa, musimy zostać wyratowani z obecnego złego wieku, zbawieni od przewrotnego i perfidnego pokolenia i świecić jak światła na świecie – Ga 1,4; Dz 2,40; Flp 2,15:

- A. Jezus Chrystus „wydał samego siebie za nasze grzechy, aby wyratować nas z obecnego złego wieku, zgodnie z wolą Boga i Ojca naszego” – Ga 1,4:
 1. Obecny zły wiek odnosi się tutaj do świata religii, do religijnego nurtu tego świata, religii żydowskiej – 6,14-15.
 2. Poprzez śmierć na krzyżu Pan Jezus wydał samego siebie za nasze grzechy, aby nas wyratować, wyrwać, z obecnego złego wieku, religijnego świata; ta sama zasada odnosi się zarówno do wierzących w czasach Pawła, jak i do nas dzisiaj – 1,4.
 3. Wyratować Boży lud z religijnego wieku to wyprowadzić go z zagrody i przyprowadzić do jednego stada, zgodnie z wolą Bożą – J 10,1.3.16.
 4. Wolą Bożą jest uzyskać kościół, żywe, organiczne Ciało Chrystusa – Obj 4,11; Ef 1,5.9.11.22-23; 3,9-11; 4,16; 5,17; Rz 12,1-5:
 - a. Szatan dąży do wtłoczenia ludzi w system stworzonego przez siebie świata i usiłuje trzymać ich z dala od Bożej woli, którą jest uzyskanie Ciała Chrystusa – Ef 4,14; Rz 12,2.4-5.
 - b. Szatan posługuje się dziś religią chrześcijańską, by trzymać wielu ludzi należących do Pana poza Bożą wolą, którą jest zbudowanie Ciała Chrystusa; jeśli znajdujemy się poza życiem Ciała, znajdujemy się poza Bożą wolą – Obj 2,6.13.15.20; 3,1-2.20; Ef 1,5.9.11.22-23; 5,17; Kol 1,9.18; 3,10-11.15; Rz 12,1-5.
 - c. Boży lud potrzebuje wybawienia z chrześcijaństwa, obecnego złego wieku, i powrotu do Ciała Chrystusa – Ga 1,4; Obj 18,4; Rz 12,2.4-5; 1 Kor 12,12-13.27; Ef 1,5.9.11; 4,16; Kol 1,9.18; 3,10-11.15:

- (1) Paweł potrzebował wybawienia od judaizmu, ówczesnego religijnego wieku – Ga 1,4; 6,14-15.
 - (2) Dziś ze względu na Ciało Chrystusa potrzebujemy wybawienia od religijnego systemu chrześcijaństwa, religijnego wieku naszych czasów – Obj 18,4; Ef 1,22-23; 3,4-6; 4,16; 5,23.30.
 - (3) Historia, jaką tworzymy w Pańskim odzyskiwaniu, jest historią całkowitego wychodzenia z chrześcijaństwa i przychodzenia do czystego życia kościoła, które wypełnia Bożą wolę – uzyskuje Ciało Chrystusa – Obj 18,4; Rz 12,2.4-5; Kol 1,9; 2,19; 3,15.
- B. „Ratujcie się spośród tego przewrotnego pokolenia” – Dz 2,40:
1. Przewrotne pokolenie odnosi się tutaj do przebiegłych Żydów w tamtym wieku, którzy odrzucili Chrystusa i których Bóg uznał za obecny zły wiek – w. 36.
 2. Żeby wyratować się ze złego wieku, w którym tkwili, przewrotni Żydzi musieli nawrócić się i naprawdę zwrócić ku Bogu; musieli zwrócić się do Boga, odwracając się nie tylko od swoich grzechów, lecz także od swego pokolenia – w. 37-41.
 3. Ci, którzy wyratowali się z przewrotnego pokolenia, weszli w konsekwencji do nowego pokolenia – kościoła; zostali oddzieleni od żydowskiego społeczeństwa ku kościołowi – w. 42-47.
- C. „Abyście stali się bez zarzutu i bez winy, nienagannymi dziećmi Bożymi pośród przewrotnego i perfidnego pokolenia, wśród którego świecicie jak światła na świecie” – Flp 2,15:
1. Wierzący świecą niczym światła w mrocznym, zepsutym świecie, zagarniętym przez Szatana – Mt 5,14-16; 1 J 2,15-17; 5,19.
 2. Wierzący sami w sobie nie mają światła, lecz posiadają niebiańską zdolność odbijania światła Chrystusa; Chrystus jest słońcem, kościół księżycem, a wierzący planetami, które Go odbijają, trzymając się słowa życia – Ml 4,2; Mt 17,2; Flp 2,15-16.

III. Istnieją dziś na ziemi tylko dwie rzeczy: przewrotne i perfidne pokolenie oraz świadectwo Jezusa – Ga 1,4; Dz 2,40; Flp 2,15; Obj 1,2.9.11.20:

- A. Gdy Piotr powstał w dniu Pięćdziesiątnicy, przewrotnym i perfidnym pokoleniem była religia żydowska, a świadectwem Jezusa – kościół – Dz 2,40.42; 8,1.
- B. Gdy Paweł pisał List do Galacjan, obecnym złym wiekiem był świat pogański i religia żydowska, a świadectwem Jezusa – kościół; dziś przewrotnym pokoleniem jest światowość, a do tego judaizm, katolicyzm i protestantyzm, zaś świadectwem Jezusa niezmiennie pozostaje kościół – 1,2.4; 1 Kor 1,2; 1 Tes 1,1.
- C. Ten, kto nie jest w kościele, dzisiejszym świadectwie Jezusa, tkwi w przewrotnym pokoleniu – Dz 2,40; 8,1:
 - 1. Jeśli wierzący w Chrystusa nie buduje się w kościele, znajduje się w przewrotnym i perfidnym pokoleniu – Ef 4,15-17.
 - 2. Jeśli wierzący, dziecko Boże, nie jest w kościele, nie przebywa w świadectwie Jezusa; przeciwnie, tkwi w przewrotnym i perfidnym pokoleniu obecnego złego wieku – Ga 1,4; Obj 1,11.20; 22,16.
- D. Cały świat, zarówno wierzący, jak i niewierzący, jest potępiony przez Boga; Bóg posługuje się swoimi kochającymi i wiernymi poszukującymi w swoim odzyskiwaniu, by zaoprotestować przeciwko tendencji, jaka panuje we współczesnym świecie – Hbr 11,7; 2 P 2,5; Rdz 6,9; 7,1.
- E. Kościół, który jest świadectwem Jezusa, świadczy przeciwko współczesnemu złemu pokoleniu – Flp 1,1; 2,15-16; 4,15; Obj 2,13:
 - 1. Kościół jest świadectwem Jezusa, protestującym przeciwko przewrotnemu, złemu i perfidnemu pokoleniu – Dz 2,32-33; 7,51-60.
 - 2. Jako świadectwo Jezusa sprzeciwiamy się obecnemu przewrotnemu i perfidnemu pokoleniu, na które składa się świat, judaizm, katolicyzm i protestantyzm; protestujemy przeciwko tym rzeczom – Obj 2,9.13.15.20; 3,1-2.20.
 - 3. Jak wynika z kontekstu Księgi Objawienia 2–3, zwyciężyć to odnieść zwycięstwo nad przewrotnym i perfidnym

pokoleniem świata, judaizmu, katolicyzmu i protestantyzmu – 2,9.13.15.20; 3,1-2.20.

IV. Jeśli mamy być świadectwem Jezusa – zbiorowym wyrazem Chrystusa w życiu kościoła – musimy być współczesną „rodziną Noego” i budować zbiorowego Chrystusa – arkę, która nas wybawi od przewrotnego i perfidnego pokolenia i która wprowadzi nas w następny wiek królestwa Bożego – Rdz 6,8–8,3; 1 Kor 12,12; Flp 2,12-13; 1 P 3,20-21:

- A. Arka, którą zbudował Noe, stanowi typ Chrystusa, który jest zbawieniem Bożych wybranych; arka, którą dziś budujemy, to zbiorowy Chrystus, kościół, który jest naszym zbawieniem od współczesnego przewrotnego, perfidnego i złego pokolenia – w. 20-21; 1 Kor 12,12.27.
- B. Życie kościoła to współczesna arka, która kładzie kres obecnemu wiekowi i wprowadza Boże królestwo – 1,2; 12,12.27; 1 Tes 1,1.9-10:
1. Pan pragnie, by „rodzina Noego” zbudowała arkę i składała świadectwo przeciwko panującej w tym wieku tendencji; dzięki temu będzie On mógł posłużyć się nami i zakończyć ten wiek oraz wprowadzić wiek królestwa – Hbr 11,7; Obj 11,15:
 - a. Noe wyratował się nie tylko od Bożego sądu, lecz także od przewrotnego, perfidnego i złego pokolenia – Rdz 6,8–8,3.
 - b. Zbawienie, które Noe zbudował, które sobie zapewnił i którego doznawał, było nie tylko zbawieniem od wiecznego potępienia, lecz także od przewrotnego, złego pokolenia; dzięki niemu Noe wszedł w nowy wiek – 6,2-3.8.11-14; 7,1.
 2. W życiu kościoła budujemy zbiorowego Chrystusa, arkę, która służy naszemu zbawieniu oraz zbawieniu tych, którzy znajdują się pod naszą opieką – 1 Kor 12,12; 14,26; Flp 2,12-13.
- C. Zbawienie w Liście do Filipian 2,12 ratuje nas od przewrotnego i perfidnego pokolenia; zbawieniem tym jest kościół, zbiorowy Chrystus, którego budujemy jako współczesną arkę – 1 Kor 1,2; 12,12; Ef 2,21-22:

1. Żeby prowadzić prawidłowe życie kościoła, nie wystarczy stać na gruncie jedności, lecz także trzeba zbudować arkę, która nas wyratuje od obecnego złego pokolenia i wprowadzi w nowy wiek – 4,3.16.
 2. Potrzebujemy zbawienia, którego nie buduje bezpośrednio Bóg, lecz które jest owocem naszej codziennej współpracy z Jego wewnętrznym działaniem – Flp 2,12-13.
- D. Bóg pragnie kościoła, arki, w której możemy zostać wyratowani od współczesnego złego pokolenia – Dz 2,40-47:
1. Poprzez tę arkę Bóg pragnie nas wyratować od przewrotnego pokolenia i wprowadzić do Bożego królestwa, i w ten sposób wypełnić swój odwieczny zamysł – Mt 6,33; 13,43; Łk 12,32; Obj 11,15.
 2. Boga obchodzi to, czy znajdujemy się w arce, prawidłowym życiu kościoła; chce, byśmy byli częścią zbiorowego Chrystusa, częścią świadectwa Jezusa – 1 Kor 12,12; Obj 1,2.9.11.20; 22,16.
- E. Musimy nie tylko głosić pojedynczego Chrystusa, lecz także budować zbiorowego Chrystusa, kościół, który jest współczesną arką; dzięki temu zbiorowemu Chrystusowi zostajemy wyratowani od przewrotnego i perfidnego pokolenia – Dz 8,35; 1 Kor 12,12:
1. Apostołowie głosili wprawdzie pojedynczego Chrystusa, lecz budowali Chrystusa zbiorowego, arkę, w której będą w pełni korzystać z Bożego zbawienia – Dz 8,1.4-5.35; 13,1; 14,23.
 2. Powinniśmy robić dokładnie to samo – głosić ewangelię i budować arkę, głosić Chrystusa i budować Chrystusa – 1 Tes 1,1.8; 1 Kor 12,12; 14,4-5.12.26.
- F. Gdy arka zostanie zbudowana, Pan Jezus powróci – Obj 19,7; 22,7.12.20:
1. Pan jeszcze nie powrócił, ponieważ wciąż czeka, aż zostanie zbudowana arka – Mt 16,18.27.
 2. Gdy świadectwo kościoła w Pańskim odzyskiwaniu w pełni się rozwinie, Pan Jezus powróci – Obj 19,7; 22,7.12.20.

Objawienie i doświadczanie świadectwa Jezusa (1)

Wersety biblijne: Obj 1,1-2.9-20; 7,9-17.

I. Świadectwo Jezusa to siedem złotych świeczników – świeczniki te posiadają złotą (boską) naturę, świecą w ciemności i wszystkie są takie same – Obj 1,1-2.9-20:

- A. Złoty świecznik oznacza Trójjedynego Boga – Ojca, substancję, który jest ucieleśniony w Synu, Syna, ucieleśnienie, który wyraża się poprzez Ducha, Ducha, który w pełni urzeczywistnia się i wyraża w postaci kościołów, natomiast kościoły stanowią świadectwo Jezusa – Wj 25,31-40; Za 4,2-10; Obj 1,9-12.
- B. Złoty świecznik, zgodnie z boską myślą, to w rzeczywistości żywe drzewo, które rośnie i na którym są kielichy i kwiaty migdałowca; świecznik zatem przedstawia Trójjedynego Boga, ucieleśnionego w Chrystusie, żywym, złotym drzewie zmartwychwstania; drzewo to rośnie, rozkrzewia się, wypuszcza pąki i rozkwita w nas, poprzez nas i z naszego wnętrza w postaci owocu światłości; owoc ten jest dobry pod względem natury, prawy, jeśli chodzi o przebieg jego powstawania, i rzeczywisty w swoim wyrazie; dzięki temu Bóg może wyrazić swoją rzeczywistość w naszym postępowaniu na co dzień – Wj 25,31-35; Ef 5,8-9.
- C. Aby doświadczać złotych świeczników, które są świadectwem Jezusa, zbiorowym wyrazem Jezusa (Dz 9,4-5; 1 Kor 12,12), musimy napełniać się Duchem Jezusa (Dz 16,7) dzięki nieustannemu wzywaniu imienia Pana Jezusa (1 Kor 12,13; Rz 10,12-13; Lm 3,55-56); w wyniku tego będziemy nosili piętno Jezusa (Ga 6,17), pozostając jednocześnie braćmi i współuczestnikami w ucisku, królestwie i wytrwałości w Jezusie (Obj 1,9-10).
- D. Wykuwanie złota prowadzi do powstania trzonu świecznika, co oznacza udział wierzących w cierpieniach Chrystusa; wszelkie okoliczności, w jakich się znajdujemy, prowadzą do powstania wykutego ze złota świecznika – Wj 25,31; Kol 1,24:

1. Jeśli skierujemy umysł na poznanie Boga, poddamy się wewnętrznemu działaniu Ducha i zewnętrznemu otoczeniu, wszelkie okoliczności staną się okazją do tego, by Go poznać – Oz 6,1-3; Flp 3,10a; Ef 6,20; Rdz 41,42.
 2. Jeśli człowiek nie pozna Boga w ciągu swego życia, zmarował je całe; oby Pan sprawił, że będziemy chętnie przystawali na to, żeby On rozprawiał się z nami w różnych okolicznościach, przez co będziemy mogli Go bardziej poznać – 2 Kor 4,16-18; 12,7-9; zob. Iz 7,14-15; 2 Kor 5,14-15.
 3. Chodzi o to, by spotkać Pana, który jest wielkim światłem, pośród trudności i prób; cierpienia pozwolą nam zrozumieć to, czego bez nich byśmy nie zdołali zrozumieć – 1,8-9; zob. Ef 1,17; Łk 1,78-79.
- E. Złote świeczniki świecą po to, by ludzie ujrzeli wizję chwalebного Chrystusa, który jako Syn Człowieczy przechadza się wśród świeczników; dzięki poznaniu Pana wśród kościołów jako Tego, który żyje na wieki wieków, możemy być pewni, że jest On przez cały czas obecny w naszym duchu; On żyje zawsze, by wstawiać się za nami, teraz stawia się przez obliczem Boga z naszego powodu i nigdy nie odstąpi od nas ani nas nie opuści – Obj 1,12-18; 2,1; 2 Tm 4,22; Hbr 7,25; 9,24; Lb 6,22-27; Pwt 31,6.
- F. Siedem świecących lamp siedmiu złotych świeczników, Pan Jezus przechadzający się wśród nich, mający siedmioro oczu niczym płomienie ognia, Jego stopy niczym jaśniejący brąz i Jego twarz świecąca niczym słońce pokazują nam, że z dnia na dzień coraz bardziej potrzebujemy, żeby On świecił w naszym życiu codziennym i życiu kościoła; doświadczamy przez to coraz więcej Jego pasienia – zbawiania, odnawiania, ożywiania i przebóstwiania – Obj 1,14b-15a.16b; 4,5; 5,6; Łk 1,78-79; 2 Kor 4,6-7; Ml 3,20; Prz 4,18; Ps 22, temat; 80,2.4.8.15-20:
1. W słowie Bożym zawiera się światło – nie w słowie zapisanym w Biblii, lecz słowie, które Duch wypowiada do nas z głębi i objawia nam na nowo słowo Biblii – Obj 2,7a; Ps 119,105.130; J 6,63; Ef 5,26-27; Pnp 8,13-14; Iz 66,2.5.

2. Oświecenie podlega Bożemu miłosierdziu; ilekroć Bóg przychodzi i obdarza swoim miłosierdziem, światło Jego oblicza staje się naszym światłem, Jego pojawienie się staje się naszą wizją, a Jego obecność – naszym zyskiem – Rz 9,15; Dz 9,3-4; Iz 50,10-11; Lb 6,25-26.
3. Aby doznać oświecenia, musimy chcieć tego, by Pan świecił i przystać na to, sercem powinniśmy szukać wyłącznie Jego i pragnąć tego całym sobą – Ps 139,23-24; Flp 2,12-16; 2 Krn 12,14; 16,12; 34,1-3; Ps 27,8; 73,25; Łk 11,33-36.
4. Aby doznać oświecenia, musimy otworzyć się na Pana, zwrócić do Niego swoje serce i stanąć przed Nim, nie czyniąc żadnych zastrzeżeń ani niczego nie ukrywając; kto zamyka się na Pana, specjalizuje się w osądzaniu i krytykowaniu innych – 2 Kor 3,16; Prz 20,27; Mt 7,1-5; Łk 6,36-37.41-42.
5. Aby doznać oświecenia, musimy położyć kres sobie samym, czyli położyć kres swoim poglądom, ocenom na temat różnych spraw, odczuciom, pomysłom i opiniom; gdy ktoś taki przychodzi przed Pana i otrzymuje Jego słowo, nie zajmuje się niczym innym i jest niezmiernie prosty – 10,38-42; J 11,21-28; Iz 40,31; Mt 5,3; Łk 18,15-17; Iz 66,1-2.
6. Aby doznać oświecenia, nie możemy nie zgadzać się ze światłem Ducha, który mówi w naszym wnętrzu, ani ze światłem sług Ducha, którzy mówią na zewnątrz nas – Dz 22,10; Pnp 5,4-6; 2 Kor 10,3-5; 11,2-3; Lb 16,1-7.33-35; 17,1-23; zob. Wj 33,11.14.
7. Aby doznać oświecenia, musimy nieprzerwanie żyć w świetle – Iz 2,5; 1 J 1,7; Hbr 9,14; 10,22; Mt 5,3.8.14; Ps 119,105; Obj 1,20; Ps 36,9-10.

II. Świadcstwo Jezusa to wielkie rzesze tych, którzy służą Bogu w świątyni, całe Ciało odkupionych ludzi przez Boga, którzy zostali pochwyceni na niebiosa i korzystają z Bożej opieki oraz doznają pasienia przez Baranka i wszystkich duchowych błogosławieństw na wyznach niebiańskich i w Chrystusie; błogosławieństw

tych można również dzisiaj doznawać i z nich korzystać – Obj 7,9-17; 21,22; 3,12; Ef 1,3; Ga 3,14; Rdz 12,2; zob. Obj 21,3-4; 22,3-5; Iz 49,10:

- A. Wielkie rzesze to ci, którzy zostali nabyci krwią Baranka z każdego narodu, plemienia, ludu i języka; są oni częścią składową kościoła – Obj 7,9a; 5,9; Rz 11,25; Dz 15,14.19; 1 Kor 6,19-20.
- B. „To są ci, którzy przychodzą z wielkiego ucisku i wyprali szaty swoje, i wybielili je we krwi Baranka” – Obj 7,14:
1. Wielki ucisk odnosi się tu do ucisków, prześladowań i nieszczęść, jakich doświadcza odkupiony lud Boży na przestrzeni wieków – J 16,33.
 2. Krew Baranka stanowi odpowiedź na wszelkie oskarżenia diabła wysuwane wobec nas i udziela nam nad nim zwycięstwa (Obj 12,11); ponieważ Chrystus, który dokonał odkupienia, jest otwartym źródłem krwi, która nas oczyszcza z grzechu i nieczystości (Za 13,1; J 19,34), możemy zanurzyć się w tej toni, stracić plamy swoich win (hymn 18,3, zwrotka 1), i powstać oraz chodzić w Bożym świetle, ponad światem i grzechem, z odnowionym sercem i w białych szatach, wraz z Chrystusem, który zasiada w nas na tronie (hymn 18,30, zwrotka 3).
 3. Wypranie szat odnosi się do postępowania oczyszczonego w wyniku obmycia krwią Baranka; dzięki temu nabywamy prawo do tego, by radować się drzewem życia i wejść do miasta życia, sfery wiecznego Bożego błogosławieństwa – 1 J 1,7; Obj 22,14.
- C. Wielkie rzesze to ci, którzy stoją przed tronem i przed Barankiem z palmami w dłoni – 7,9b:
1. Gałązki palmowe oznaczają zwycięstwo nad uciskiem, przez który przeszliśmy ze względu na Pana; to również znak, że zostaliśmy zaspokojeni, gdyż napiliśmy się wody – w. 14; zob. J 12,13; Wj 15,27.
 2. W Trójjedynym Bogu, który jest świątynią, będziemy służyć Mu dzień i noc oraz radować się Nim – wiecznym świętem przybytków i kwitnąć niczym palmy – Obj 7,15a; 3,12; Kpł 23,40; Ne 8,15; Ps 92,13-14; J 7,2.37-38; Rz 1,9; Kol 2,19.

3. Nasza służba stanowi dziś przygotowanie do pełnienia służby w wieczności; Bóg ma tylko jeden cel: udzielać się nam dzień po dniu; służba polega na tym, że Bóg wchodzi w nas i wychodzi z nas – Mt 25,19-23; J 7,37-39.
- D. Nie będziemy już łaknąć ani pragnąć – Obj 7,16a:
1. Łaknąć i pragnąć to mieć nadzieję, która się jeszcze nie spełniła; Chrystus obiecuje, że każdy, kto w Niego wierzy, znajdzie zaspokojenie i przyjmie Go w postaci życia, które zaspokaja – J 6,35.
 2. Mieć kontakt z Bogiem Duchem w swoim duchu to pić żywą wodę, a pić żywą wodę to oddawać Bogu prawdziwą cześć – 4,13-14.23-24.
- E. Nie porazi nas słońce ani upał – Obj 7,16b:
1. Baranek-Bóg zasiadający na tronie rozciągnie nad nami namiot, ocieni nas sobą – w. 15b; 2 Kor 12,9.
 2. Bóg ocienia tylko jeden rodzaj życia – życie, które jest ukryte w Nim – Ps 36,8-10; Ef 6,17; Ps 91,1; 17,8; 57,2; Rt 2,12; Kol 3,3.
 3. Chrystus, Jahwe i człowiek, jest Królem, który nas opatruje, troszczy się o nas i nas okrywa; jest Królem i panuje jako Król, a także człowiekiem, który jest niczym schronienie przed wiatrem i osłona przed burzą, jak strumienie wód na suchej ziemi i jak cień ogromnej skały na spieczonej ziemi – Iz 32,1-2.
- F. Baranek, który znajduje się pośrodku tronu, będzie nas pasł i poprowadzi nas do źródeł wód życia – Obj 7,17a:
1. Pasienie obejmuje karmienie; gdy Chrystus pasie, „nie brak mi niczego” – Ps 23,1.
 2. Nie uda się nam nigdy poprawić siebie, przez cały czas potrzebujemy pasterza, którzy będzie nas karmił; zajmuje się On z wprawą karmieniem baranków jako Baranek Boży, Ten, który zasiada na tronie Boga w domu Bożym i ze względu na dom Boży – w. 2-6; Obj 22,1.
- G. Bóg otrze z naszych oczu wszelką łzę – 7,17b:
1. W tym wieku nie da się uniknąć łez; zebrane są one w Bożym bukłaku i zapisane w Jego księdze – Hbr 5,7; Dz 20,19.31; Ps 56,9; zob. Ml 3,16.

2. Ponieważ Baranek zaopatruje nas w wody życia, które nas zaspokajają, otarte są wody łez – Jr 8,23; 2,13; zob. 15,16; Lm 3,21-25.55-56.
3. Dziękujemy Bogu, że dni smutne i rzeczy, które nam przysparzają smutku, nie będą trwały wiecznie; świat przemija, my zaś jesteśmy błogosławieni, gdyż pijemy z płynącego Trójjedynego Boga, aż staniemy się całkowitą sumą wiecznego życia, Nową Jeruzalem – J 4,14b.

© 2008 *Living Stream Ministry*

Objawienie i doświadczanie świadectwa Jezusa (2)

Wersety biblijne: Obj 12,1-17; 14,1-5.14-16; 15,2-4.

III. Świadectwem Jezusa jest jaśniejąca kobieta, reprezentująca całe Ciało Bożych wybranych, wraz ze swoim dzieckiem-mężczyzną, reprezentującym zwycięzców, silniejszą część ludu Bożego – Obj 12,1-17:

- A. Lud Boży, z którego powstają zwycięzcy (dziecko-mężczyzna), jest pełen światła, co pokazuje, że Boży zwycięzcy to ludzie, którzy niosą światło i świecą przez wszystkie pokolenia – w. 1-5; Pnp 6,10; J 8,12; Mt 5,14; Prz 4,18; zob. Rdz 1,16-17:
1. Wierni naśladowcy Chrystusa są jaśniejącymi i żywymi gwiazdami, ludźmi, którzy idą za Chrystusem – jaśniejącą i żywą gwiazdą – Mt 2,2-12; Mi 5,2; Dn 12,3.
 2. Księżyc symbolizuje kościół, małżonkę Chrystusa; kościół świeci w mrocznej nocy tego wieku dzięki temu, że odbija światło Chrystusa, który jest słońcem – Flp 2,15; Pnp 6,10.
 3. Chrystus jest słońcem sprawiedliwości z uzdrowieniem w swych skrzydłach: uzdrawia i przebudowuje nas samym sobą, dzięki czemu świecimy niczym słońce w królestwie naszego Ojca – Ml 3,20; Mt 13,43:
 - a. Chrystus, światło, znajduje się w świątyni – w naszym duchu i w kościele; gdy ćwiczymy swojego ducha i żyjemy w kościele, Boża droga staje się dla nas jasna, otrzymujemy boskie objawienie i wyjaśnienie dla wszystkich naszych problemów – Ps 77,14; 73,17.
 - b. Ścieżka zwycięskich wierzących jest jak światło jutrzeńki, które świeci coraz jaśniej aż do pełnego dnia – Prz 4,18; J 1,5.
- B. Dziecko-mężczyzna symbolizuje zwycięzców, którzy oblekają się w Chrystusa, broń światłości, by walczyć z Jego wrogiem i wprowadzić Boże królestwo – Obj 12,5-11; Rz 13,11-14:

1. Aby stać się dzieckiem-mężczyzną, musimy wzmacniać się ku wewnętrznemu człowiekowi, umacniać doświadczeniem bogactw Chrystusa i nabierać sił, przyoblekając zbroję Bożą za pomocą modlitewnego czytania usmierzającego słowa – Ef 3,16.18; 6,10-11.17-18; Obj 1,16; 19,13-15.
2. „A oni zwyciężyli go z powodu krwi Baranka i z powodu słowa swojego świadectwa, i nie umiłowali życia swojej duszy aż do śmierci” – 12,11.

IV. Świadectwem Jezusa są pierwociny, symbolizujące zwycięzców pochwyconych przed wielkim uciskiem, a także żniwo, symbolizujące większość wierzących pochwyconych pod koniec wielkiego ucisku – 14,1-5.14-16:

- A. Kiedy Pan przyszedł po raz pierwszy na ziemię, zasiał samego siebie w swoich wierzących; od tamtej pory wszyscy Jego wierzący, którzy przyjęli Go jako nasienie życia, stali się Bożą rolą, Jego plonem, na ziemi – Mt 13,3-8.24; 1 Kor 3,9:
 1. Zwycięzcy, którzy dojrzeją najpierw na Bożym polu, zostaną żłtci (pochwyceni) przed wielkim uciskiem i będą pierwocinami dla Boga i Baranka – Obj 14,1-5.
 2. Większość wierzących dojrzeje przy pomocy cierpień, jakie spadną na nich podczas wielkiego ucisku, i zostanie żęta pod koniec wielkiego ucisku – w. 15.
- B. Pochwycenie nie służy przede wszystkim naszej korzyści, lecz Bożej; musimy przygotowywać się na pochwycenie, nie na to, że będziemy szczęśliwi, tylko na to, że wypełnimy Boży zamysł – 12,5.7-11; 14,1.4b; 19,7.
- C. Pochwycenie oznacza wzięcie do Pańskiej obecności; żebyśmy zostali zabrani w obecność Pana, musimy przebywać w niej dzisiaj – 2 Kor 2,10; 1 J 1,3.
- D. Pochwycenie zwycięzców służy pokonaniu wroga i zaspokojeniu Boga; Pan potrzebuje dziecka-mężczyzny, które stoczy walkę z Jego wrogiem, lecz jeszcze bardziej potrzebuje pierwocin, które Go zaspokoją – Obj 14,1.4b; zob. Pnp 8,6.13-14.

- E. Pierwociny to pierwsi wśród Bożego plonu, którzy osiągnęli dojrzałość – Kol 2,19; Hbr 5,14–6,1; Ef 4,13; Flp 3,15; zob. Łk 21,36.
- F. Pierwociny zostają pochwycone do domu Bożego na Syjonie, by swą świeżością zaspokoić Boga – Wj 23,19a; Kpł 23,10.
- G. To, czy zostaniemy pochwyteni, zależy od tego, czy osiągniemy dojrzałość w boskim życiu, chodząc z Bogiem, obierając Go za swoje centrum oraz wszystko, i robiąc wszystko zgodnie z Jego objawieniem i prowadzeniem – Rdz 5,22-24; Hbr 11,5-6.
- V. Świadectwem Jezusa są zwycięzcy stojący na morzu szklanym, symbolizujący późnych zwycięzców, którzy przejdą przez wielki ucisk i zwyciężą Antychrysta oraz oddawanie mu czci – Obj 15,2-4.**
- VI. Świadectwem Jezusa jest oblubienica Chrystusa – zwycięzcy, którzy będą współkrólami Chrystusa w tysiącletnim królestwie – Obj 19,7-9; 20,4-6:**
- A. Pańskie odzyskiwanie służy przygotowaniu oblubienicy Chrystusa – 19,7-9; 21,2.
- B. Ostatecznie upodobnimy się do Chrystusa i będziemy wspa-
niałą Szulamitką, powieleniem Salomona, największą i ostatnią figurą Nowej Jeruzalem – odpowiedniczki, oblubienicy, Chrystusa – Pnp 6,13; Obj 21,2.9-10; 22,17a.
- C. Szulamitka porównana jest do tańca dwóch obozów albo dwóch armii (hebr. *machanaim*), tak widzi ją Bóg; kiedy Jakub ujrzał aniołów Bożych, dwie Boże armie, nazwał miejsce, w którym się znajdował, Machanaim, i podzielił swoje żony, dzieci i dobytek na „dwie armie” – Pnp 6,13; Rdz 32,1-10:
1. Dwie armie oznaczają w sensie duchowym mocne świadectwo, iż więcej niż zwyciężamy przez Tego, który nas umiłował, zgodnie z zasadą Ciała Chrystusa – Rz 8,37; 12,5; Pwt 32,30; Koh 4,9-12.
 2. Bóg nie chce ludzi, którzy są silni w sobie samych; On chce wyłącznie kruchych, słabych, kobiety i dzieci; za godnych uznani zostaną słabsi, którzy polegają na Panu – 1 Kor 1,26-28; 2 Kor 12,9-10; 13,3-5; Pnp 8,6.

VII. Świadełstwo Jezusa to oblubieńcza armia, zwycięzcy, którzy walczą u boku Chrystusa, są ucieleśnieniem Chrystusa, i pokonują Antychrysta, ucieleśnienie Szatana, i jego armie – Obj 19,14-19; 17,14:

A. W Liście do Efezjan 5–6 widzimy kościół, który jest oblubienicą i wojownikiem; w Ks. Objawienia 19 też widzimy te dwa aspekty kościoła – Ef 5,25-27; 6,10-20:

1. Nim Chrystus zstąpi na ziemię i rozprawi się z Antychrystem oraz ogółem ludzkich rządów, będzie miał wesele, na którym połączy zwycięzców (którzy od lat toczą walkę z Bożym wrogiem) ze sobą w jedną całość – Obj 19,7-9; zob. Dn 7,25; 6,11; Ef 6,12.
2. Po weselu Pan wraz ze swą nowo poślubioną oblubienicą zniszczy Antychrysta, który ze swoim wojskiem będzie bezpośrednio walczył z Bogiem – Obj 19,11.14:
 - a. Pan Jezus, Słowo Boże, zabije Antychrysta, męża nieprawości, tchnieniem swoich ust – w. 13-15; 2 Tes 2,2-8.
 - b. Z ust Chrystusa wychodzi ostry miecz, którym uderzy On narody – Obj 19,15; zob. 1,16; 2,12.16.

B. W rozdziale piątym Listu do Efezjan słowo służy karmieniu, które prowadzi do upiększenia oblubienicy i uzyskaniu przez Boga wyrazu, a w rozdziale 6 uśmiercaniu, dzięki któremu kościół – zbiorowy wojownik – może włączyć się w duchową walkę o Boże władanie i wypełnić odwieczny Boży zamysł – 5,26-27; 6,17-18; Rdz 1,26.

VIII. Ostatecznie świadectwem Jezusa jest Nowa Jeruzalem – ostateczne zwieńczenie przybytku i świątyni – wieczne bosko-ludzkie zjednoczenie, wieczna budowla, Boga i człowieka – Obj 21,9.3.22:

A. Możemy wyrażać i wprowadzać w czyn Nową Jeruzalem, bosko-ludzkie zjednoczenie, przez to, że będziemy obierali Pana za swe mieszkanie, stając się w ten sposób Jego mieszkaniem – J 15,4-5:

1. Gdy kochamy Pana Jezusa, On objawia się nam i Ojciec przychodzi wraz z Nim, by uczynić sobie u nas mieszka-

nie dla naszej korzyści; mieszkanie to ma charakter wzajemny – Trójjedyny Bóg mieszka w nas, a my w Nim – 14,23:

- a. Odzyskać pierwszą miłość do Pana to inaczej czynić Go wszystkim w naszym życiu, oddawać Mu pierwszeństwo we wszystkim; nic prócz miłości nie jest w stanie zachować nas w prawidłowej więzi z Panem – Obj 2,4; Ef 6,24.
 - b. Im bardziej kochamy Pana, naszego jedynego Męża, tym więcej będziemy mieli Jego obecności, a i im bardziej będziemy przebywali w Jego obecności, tym więcej będziemy zaznawali tego wszystkiego, czym On dla nas jest; Pańskie odzyskiwanie to odzyskiwanie miłości do Pana Jezusa – Iz 54,5; Pnp 1,1-4; 1 Kor 2,9-10.
 - c. Jeżeli porzucimy pierwszą miłość do Pana, utracimy radość z Chrystusa i przestaniemy być świadectwem Jezusa; miłość do Pana, radowanie się Nim i bycie Jego świadectwem idą ze sobą w parze – Obj 2,4.7.
3. Trwamy w Chrystusie, żeby On mógł trwać w nas, przez to, że mamy do czynienia ze stałym słowem zapisanym w Piśmie na zewnątrz nas oraz bieżącym słowem – Duchem w naszym wnętrzu; gdy trwamy w Panu i pozwalamy, by Jego słowa trwały w nas, jesteśmy jedno z Nim w rzeczywistości – J 5,39-40; 6,63; 2 Kor 3,6; Obj 2,7; J 8,31; 15,7.
- B. Zwycięscy wierzący – składniki Bożej budowli, Nowej Jeruzalem – symbolizowani są przez jaspis i inne drogie kamienie – Obj 21,9-11.18-21; 1 Kor 3,12a:
1. Jaspis symbolizuje wygląd Boga, świecenie Bożej chwały, która jest światłem Nowej Jeruzalem i która wyraża Boga – Obj 4,3; 21,11.18-19a.
 2. Inne drogie kamienie symbolizują bogactwa piękna Chrystusa w różnych aspektach fundamentu wiecznej Bożej budowli – w. 19b-21.

3. Wzrastając w boskim życiu w Chrystusie, który jest żywym kamieniem, przeobrażamy się w drogie kamienie; dzięki procesowi przeobrażenia Trójjedyny Bóg wbudowuje się w nas i staje się częścią nas ku uwielbieniu chwały swojej łaski, którą nas ubłogosławił w Umiłowanym, żebyśmy stali się Nową Jeruzalem – ostatecznym świadectwem Jezusa i dobrą nowiną dla całego wszechświata – 1 P 2,4; Obj 21,18-21; Ef 1,3-6; zob. Łk 4,18-19.

© 2008 *Living Stream Ministry*